

Beste aanwezigen,

Net als de vorige sprekers wil ik beginnen met te herhalen hoe verschrikkelijk mijn collega's en ik het vinden wat er gebeurd is, met name voor allen die Anne liefhebben, maar ook voor u als burens van onze kliniek.

Ik wil de burgemeester bedanken voor de organisatie van deze bijeenkomsten, die ons de kans geven emoties te delen, naar elkaar te luisteren en met elkaar te kijken hoe we verder kunnen. Dank ook aan de dominee die zijn kerk heeft opgesteld.

Veel vragen

Ik realiseer me, en verwacht ook, dat de informatie die ik u met u zal delen, niet bevredigend voor iedereen zal zijn. De tijd is kort voor zoveel vragen, sommige vragen zijn voor nu te groot en sommige dingen kunnen niet gezegd worden, omdat er nog inspectie-onderzoek loopt. *(Noot : ook over de casus kan niet gesproken worden vanwege de beperkingen die zijn opgelegd)* Dat is lastig.

Toch zal ik proberen deze tijd zo goed mogelijk te benutten om u een kleine inkijk te geven in ons werk. Afgelopen voorjaar hebben we een bezoek georganiseerd in onze kliniek voor enkele burens, dan kunnen we u echt meer vertellen. Die avond werd gewaardeerd, en dat zullen we herhalen in de toekomst. We merken dat er grote behoefte is aan informatie over ons werk, dat nemen we zeker ter harte.

Grote vragen

In de afgelopen weken kwamen er overal twee grote vragen terug: hoe heeft dit kunnen gebeuren en wat moet er gebeuren om ervoor te zorgen dat dit niet meer kán gebeuren?

Vragen zijn overal gesteld in Nederland. Er zijn veel antwoorden gegeven, veel meningen geventileerd. De discussie maakt duidelijk dat die simpele vragen geen eenvoudige antwoorden hebben. Er zijn veel partijen betrokken en het systeem in Nederland rondom iemand die een delict pleegt, kent vele stappen.

Ik kan die vragen niet beantwoorden, de tekenaar van het systeem, de overheid, zal die vragen moeten onderzoeken en daarmee proberen antwoorden te vinden.

Het onderzoek bij ons

En dan is daar de derde vraag: wat doet u?

Ik zal mijn instelling volledig openstellen voor het onderzoek, dat afgelopen vrijdag is gestart.

En nu ben ik hier om u iets over ons werk te vertellen. Wij werken elke dag aan het welzijn van patiënten en de veiligheid van de samenleving en van de medewerkers. We zijn kritisch op dat werk en bewust van de risico's die daarbij horen. En dat doen wij binnen alle geldende afspraken zoals die in wetten en beleidsregels zijn vastgesteld, daarbij worden we door verschillende toezichthouders gemonitord.

Behandelen en beveiligen gaan bij ons hand in hand.

De Forensisch Psychiatrische Afdeling

Op de afdeling werken 160 mensen voor ca 80 patiënten, waarvan iets meer dan de helft een justitiële maatregel heeft. Dat gebeurt in twee gebouwen: één beveiligd gebouw voor ca 65 patiënten en één open unit voor 15 patiënten. Ook op de open unit is 24 uur per dag begeleiding aanwezig. De kern van het werk is de factoren die maken dat iemand tot een delict komt te analyseren, dat doen we met behulp van risicotaxatie-instrumenten. En vervolgens de risicofactoren te verkleinen en de beschermende factoren te versterken. Dat doen we bijvoorbeeld door medicatie, cognitieve gedragstherapie, en agressie-regulatie therapie. Daarnaast werken we met de patiënt om een veilige terugkeer in de samenleving te realiseren: aan een goede woonplek, werk en een sociaal netwerk.

Een paar belangrijke thema's

Wie zijn deze mensen die dit werk doen?

Van de 160 professionals zijn het merendeel medewerkers 24-uurs zorg. Dat zijn mensen, die zijn opgeleid om patiënten klok rond elke dag te begeleiden, te laten leren en te monitoren. Daarnaast werken er psychiaters, psychologen, artsen, verpleegkundigen, vak-therapeuten en maatschappelijk werkers.

Rondom elke patiënt werkt een team van professionals samengesteld uit leden van de verschillende vakgroepen. Dat team begeleidt de patiënten van start tot het eind in alle stappen van de behandeling. Besluiten over behandel- en verloopbeleid van patiënten worden dan ook door dit team genomen. Daarin werken we samen met de reclassering en de gevangenis.

Verlof en vrijheid

Patiënten krijgen verlof via een stappenplan. Iedere stap wordt beoordeeld door het multidisciplinaire team, en moet worden goedgekeurd door Reclassering of gevangenis, zij zijn beslissend.

Wanneer een patiënt zich niet aan zijn voorwaarden houdt, dan kan dit betekenen dat hij een waarschuwing krijgt, een stap terug moet of terug gaat naar de gevangenis of een instelling met hoger beveiligingsniveau.

Er wordt gevraagd of we nu collectief de vrijheid voor alle patiënten kunnen inperken. Dat is niet het geval. Zoals ik heb geprobeerd uit te leggen is het geven van vrijheid een proces met verschillende stappen en beslismomenten van verschillende partijen. Het benemen van vrijheden kent eenzelfde proces en dient ook individueel te worden bepaald en onderbouwd.

Drugs

Drugs zijn in onze instelling verboden. Dat is wat anders is dan dat de kliniek drugsvrij is. Er zijn veel patiënten met een verslaving. Het hanteren van die verslaving is een belangrijk onderdeel van de behandeling. Om de patiënt te controleren en zo nodig maatregelen te treffen, onderzoeken wij drugsgebruik door urineonderzoek, blaastest en wangslijmvliestest of bloedonderzoek.

Fouilleren van patiënten en kamer-onderzoek horen ook bij onze controles.

Het handelen in drugs is een strafbaar feit, we doen dan aangifte. We werken nauw samen met de politie om handel en gebruik op ons terrein tegen te gaan.

Relaties

Patiënten mogen onderling relaties aangaan.

Relaties tussen medewerkers en patiënten zijn verboden. Dat is in Nederland een onderdeel van het wetboek van strafrecht. Dat betekent dat bij enige signalen wij onderzoek doen conform richtlijnen.

Indien wij constateren dat een medewerker een relatie is aangegaan, dan zal dat leiden tot ontslag en wordt altijd melding gedaan bij de Inspectie voor de Gezondheidszorg en doen we aangifte.

Tot slot

Als u mij een maand geleden had gevraagd wat over ons werk te vertellen, dan had ik hier met lichte trots gestaan. Dat is nu ongepast en dat begrijp ik heel goed. Om u toch iets te vertellen over waarom wij dit werk doen, maak ik gebruik van een citaat uit een brief die wij ontvingen van een oud-patiënt: "Ook naar jullie toe mijn medeleven. Dit slecht nieuws doet mij veel. Ik weet beter hoe het toegaat in Roosburg. Ik heb bijna 2 jaar bij jullie een programma gevolgd. Zo zonde dat 1 tragedie het kan verpesten voor vele welwillenden."

Dit alles neemt zeker niet weg dat het afschuwelijk is wat er is gebeurd. Ik ben beschikbaar om met u in gesprek te gaan en te horen welke vragen er bij u leven en hoe we samen verder kunnen.

Floor van Dijk, bestuurder Aventurijn en psychiater